

РЕШЕНИЕ

№ 6390

гр. София, 05.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 08.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1301** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.257 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. О. С., като пълномощник на С. Д. М. от [населено място], срещу БЕЗДЕЙСТВИЕ на кмета Столична община (СО) във връзка с произтичащи пряко от закона за пътищата (ЗП) задължения по изграждане, поддържане, ремонт и управление на пътната мрежа.

В жалбата и в уточняваща молба от 10.05.2018г. са изложени следните твърдения: Жалбоподателката е собственик на недвижим имот в [населено място],[жк], местността „Е.“, с пл. №4027. При изграждане на Л. 2 на Западната дъга на Околовръстен път е прекъсната основната връзка на[жк]с Околовръстен път, минаваща по ул. „З^{-та}“. По този повод СО е била сезирана с подписка на граждани от квартала за нов вариант за достъп до Околовръстен път. На 22.11.2017г. М. е подала до кмета на СО искане да бъдат извършени на основание чл.256 АПК, дължимите по Закона за пътищата (ЗП) фактически действия по управление на пътната инфраструктура, неизвършването на които пряко и трайно уврежда имота ѝ. Такива действия не са последвали, а в резултат на бездействието на кмета на СО имотът на М. е бил превърнат в път с денонощен автомобилен трафик което прави невъзможно ползването му, тъй като теренът е набразден и обезобразен от широки и дълбоки коловози от преминаващите безконтролно в двете посоки моторни превозни средства (МПС) в отсечката между края на прекъснатата ул. „З^{-та}“ и новоизградената

полудетелина на пътен възел „Б.. С.“. Макар да е бил поставен знак за улица без изход, на практика прекъснатата връзка на[жк]с Околовръстен път е била възстановена за сметка на имот пл. №4027 – собственост на жалбоподателката, като незаконно изпълненото трасе е било включено и виртуално в пътната мрежа и е обозначено като част от ул. „З^{-та}“, макар никога да не е преминавало оттам.

Жалбоподателката претендира, че реално имотът ѝ се ползва за общински път без наличие на законови основания за това, тъй като според предвижданията на действащия подробен устройствен план (ПУП) не е отреден за улица, по отношение на него не е проведена и приключила процедура по отчуждаване и не е учредявано право на преминаване. Поддържа, че от една страна СО не е взела своевременно мерки за осъществяване на връзка на ул. „З^{-та}“ в[жк]с Околовръстен път, а от друга е обозначила такава връзка върху собствения ѝ имот пл. №4027, без наличие на законови основания за това. Твърди, че бездействието на ответника се изразява и в липса на обозначаване със съответни знаци, маркировка и преградни съоръжения които да препятстват навлизането на превозни средства в частни имоти.

Иска се, на основание чл.257, ал.1 АПК ответникът – кмет на СО, да бъде осъден да извърши дължимите по Закона за пътищата фактически действия по изграждане, поддържане, ремонт и управление на безопасността на общинската пътна мрежа в участък в[жк], неизвършването на които уврежда имота на жалбоподателката с пл. №4027, както и съществуващата пътна инфраструктура.

В молби от 10.05.2018г. и от 22.05.2018г. се претендира извършване на действия изразяващи се в затваряне на излаза от Околовръстен път към[жк]чрез преграждане на новоизграденото платно на пътен възел [улица], което понастоящем завършва в полето, които са дължими по силата на чл.19, ал.1, ал.2 и ал.3 и чл.30 от Закона за пътищата (ЗП).

Чрез процесуалния си представител адв. С. и в представени по делото писмени бележки по същество на спора жалбоподателката излага доводи за основателност на исканията си. Претендира да ѝ бъдат възстановени сторените разноси по водене на делото, съгласно представения списък.

Ответникът – КМЕТ на Столична община, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. И. поддържа, че не е налице бездействие на кмета на СО по смисъла на чл.257 АПК доколкото липсва законово предписание за извършване на исканите от жалбоподателката фактически действия по обезопасяване на имота ѝ. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО.

Жалбоподателката претендира да е налице бездействие на административен орган, по смисъла на чл.257, ал.1 АПК, което може да се оспори без срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Не е спорно между страните, че С. М. е съсобственик на недвижим имот – нива, с площ 0.914 дка., четвърта категория, местността „Е.“, представляващ имот пл. №004027 по картата на землището. Това обстоятелство се установява и с приетите по делото писмени доказателства: Решение №4/12.02.1999г. на Поземлена комисия (ПК)

– община „В.“ за възстановяване на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на [населено място]; Скица №1433/02.03.1999г. на имот пл. №4027 по плана на кв. О., община „В.“; Удостоверение за наследници на Е. К. Н. №199/25.03.2008г.

На 22.11.2017г. С. М. е предявила пред кмета на СО искане да бъдат извършени, на основание чл.256 АПК и в установения срок, дължимите фактически действия по управление на пътната инфраструктура свързани с изграждане, поддържане, ремонт и управление на безопасността на участъка от Околовръстен път до ул. „3^{-та}“ в[жк](вх. №СОА17-ГР94-7164). По делото не са ангажирани доказателства дали и какви конкретни фактически действия са били предприети от кмета на СО по така подадената молба.

Не е спорно по делото и се установява с приетите доказателства, че процесният участък от края на ул. „3^{-та}“ в посока Околовръстен път е обозначен с пътен знак от група „Ж“, съгласно чл.2, ал.2 от Наредба №18/23.07.2001г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци (Наредба №18/2001г.) – „Път без изход“ (Приложение №7 към чл.2, ал.2). Не е спорен и фактът, че пътен знак Ж13 е бил поставен и непосредствено пред имота на жалбоподателката, без да се уточнява времето в което това действие е било извършено.

Като е приела, че ответникът не е извършил дължимите по закон действия и след изтичане на срока по чл.256, ал.2 АПК, жалбоподателката е сезирала съда с настоящото искане, на основание чл.257, ал.2 АПК да осъди кмета на СО да извърши претендираните фактически действия - затваряне на излаза от Околовръстен път към[жк]чрез преграждане на новоизграденото платно на пътен възел „Б.. С.“, произтичащи пряко от нормите на чл.19, ал.1, ал.2 и ал.3 и чл.30 ЗП.

Предмет на защита в производството по чл.257, ал.1 АПК е бездействието на административния орган, когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Чл.257 не дава определение на понятието „бездействие“, поради което съдържанието му следва да бъде изведено по тълкувателен път. Настоящият състав споделя разбирането, че бездействие по смисъла на чл.257, ал.1 АПК представлява неизвършването на фактически действия, при наличие на нормативно установено задължение за извършването им.

В процесния случай ищцата се е позовала при търсене на защита по реда на чл.257 АПК на чл.19, ал.1, ал.2 и ал.3 и чл.30 ЗП, които не предписват извършване на конкретно, подлежащо на изпълнение фактическо действие. Нормата на чл.19, ал.1 ЗП съдържа общо задължение за кмета на общината да управлява общинските пътища, което включва: организиране, възлагане, финансиране и контрол на дейностите, свързани непосредствено с проектирането, изграждането, управлението, ремонта и поддържането на пътищата; организиране и осъществяване защитата на пътищата, включително на пътните съоръжения и на принадлежностите на пътя; осигуряване на общественото ползване на пътищата чрез регулиране и контрол на автомобилното движение, даване на разрешения и въвеждане на забрани за ползване на пътищата; упражняване на контрол на превозните средства с оглед правилната експлоатация на пътищата и предпазването им от разрушаване; осигуряване на информация и на прогнози за пътния трафик; други дейности, определени с този закон и с правилника за прилагането му, които не са свързани с ползване и разпореждане (чл.19, ал.2, т.1 – т.8).

От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че кметът на СО има

задължения по стопанисването и управлението на съществуващите пътища в общината, както и по проектирането и изграждането на улици, част от общинската пътна мрежа. Съгласно легалното определение на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗП „Път“ е ивицата от земната повърхност, която е специално пригодена за движение на превозни средства и пешеходци и отговаря на определени технически изисквания. В случая участъкът между края на ул. „З^{-та}“ в[жк]и Околовръстен път, в обхвата на който попада и имотът на жалбоподателката с пл. №4027, не представлява път по смисъла на закона. Освен това не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства спорният участък, включително имотът на жалбоподателката, да е отреден за улица с действащ подробен устройствен план (ПУП). Следователно и по аргумент от противното на чл.19, ал.1 ЗП, след като спорният участък от края на ул. „З^{-та}“ в[жк]и Околовръстен път, не е път (улица) – публична общинска собственост, а включва имоти – частна собственост, кметът на СО, няма задължения по управлението му по начините и чрез осъществяване на дейностите, разписани в ал.2 на чл.19 ЗП.

Неотнормено към защитата по чл.257 АПК е оплакването, че СО не е взела своевременно мерки за осъществяване на връзка на[жк]с Околовръстен път, което е довело до увреждане на имота на жалбоподателката, поради следното: Разпоредбите на чл.75, ал.1 и ал.2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) регламентират, че елементите на транспортната техническа инфраструктура се изграждат въз основа на предвижданията на общите и подробните устройствени планове, обвързано със структурата на територията, като се спазва общия ред на този закон. Съгласно чл.44, т.13 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) кметът на общината възлага или разрешава изработването на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея и одобрява определени устройствени планове при условията и по реда на ЗУТ, както и организира изпълнението им. Одобряването на устройствен план, възлагането на инвестиционен проект, съгласуването на проекта, разрешаването на строителството, финансирането му, възлагането на строежа по реда на Закона за обществените поръчки са етапи от изграждането на елементите на транспортната инфраструктура. Преминаването през тези етапи е свързано с издаването на административни актове, всеки един от които има различни правни последици. Нито един от тези етапи не представлява изпълнение на фактически действия, произтичащи от закон и следователно в този случай е неприложима защитата по чл.257 АПК.

Не произтича пряко от закон (в случая Закона за пътищата) и задължение за кмета на СО или за друг орган на общинската администрация, да извърши претендираното от жалбоподателката действие по затваряне на изхода от Околовръстен път към[жк]чрез преграждане на новоизграденото платно на пътен възел [улица]. Правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, са регламентирани със Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Според чл.2, ал.2 ЗДвП всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение. В чл.3, ал.1 ЗДвП е въведено задължение за лицата, които стопанисват пътищата да ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация. За организиране на движението по пътищата се използват светлинни сигнали, пътни знаци и пътна маркировка върху платното за движение и крайпътните съоръжения, които представляват единна система съгласно Конвенцията за пътните знаци и сигнали и се изработват и поставят

така, че да бъдат лесно разпознавани (чл.3, ал.2 ЗДвП). Определения за пътна маркировка и пътен знак са дадени съответно в Наредба №2/17.01.2001г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка (чл.2) и в Наредба №18/23.07.2001г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци (чл.2) и в тях не се включват преградни съоръжения. Пътна маркировка, пътни знаци и/или светлинни сигнали се използват и за въвеждане на временна организация и безопасност на движението при извършване на строително-монтажни работи (СМР) в обхвата на пътя или улицата, съгласно Наредба №3/16.08.2010г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на СМР по пътищата и улиците.

Липсва обаче законова норма, която да задължава пряко кмета на СО да сигнализира пътя чрез поставяне на преграждения или по друг начин, различен от тези, установени в Закона за движението по пътищата – чл.3, ал.1. След като не е налице задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, то няма и незаконосъобразно бездействие на административния орган по смисъла на чл.257 АПК и жалбата е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението – 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл.257, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата, с правно основание чл.257, ал.1 АПК, на С. Д. М. от [населено място], срещу БЕЗДЕЙСТВИЕ на кмета Столична община.

ОСЪЖДА С. Д. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес: 1000 С., [улица], сумата 100 (сто) лева – разноски по адм. дело №1301/2018г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова